

pladser og eventuelt beredskab som led i at undgå ventelister.

Finansieringen af »tomme« institutionspladser til brug i akutte situationer vil således skulle finansieres over institutionstaksterne.

Spørgsmål nr. 79:

Ministeren bedes, i forhold til strukturreformen på socialområdet, redegøre for, hvorledes kommunernes myndighedsansvar forholder sig til regionernes leverandøransvar herunder, hvilke konsekvenser det får for brugerne f.eks. på hjemløseområdet såfremt (visse) kommunerne ikke efterspørger pladser på de i regionens centralt beliggende forsorgshjem og regionerne derved ikke opnår tilstrækkelig finansiering til at opretholde de nødvendige pladser på disse forsorgshjem? Vil regionens leverandøransvar da vægtes højere end kommunernes myndighedsansvar af hensyn til brugernes behov, og kan regionen så pålægge enkelte kommuner en finansiel bidragsforpligtigelse?

Svar:

Som nævnt i flere svar om hjemløseområdet har borgeren en ret til selv at vælge, hvilken boform vedkommende ønsker at blive optaget på, jf. lovforslagets § 110, stk. 2.

Kommunerne har på dette område ikke en egentlig ret til at visiterer borgere.

Det vil således ikke være kommunerne, der efterspørger pladser, men hjemløse borgere.

I det omfang fx et forsorgshjem har tomme pladser, skal udgiften til disse indregnes i taksten, således at udgiften fordeles på de kommuner, der har borgere på forsorgshjemmet.

Hvor mange procent tomme pladser, der kan accepteres i en periode, skal aftales mellem regionen (driftsherren) og kommunerne samt fastsættes i rammeaftalerne.

Hvis efterspørgslen fra borgerne forsvinder, dvs. der ikke længere er behov for boformen, må den lukke. Det er også situationen i dag.

Spørgsmål nr. 90:

Ministeren bedes oplyse, hvorvidt der i forbindelse med de redaktionelle ændringer, der er foretaget i forbindelse med udformningen af lov-

forslaget, er sket ændringer af materiel karakter? Spørgsmålet skal ses i lyset af den ændring, der er afstedkommet i forlængelse af høringssvaret fra bl.a. Socialpædagogernes Landsforbund, jf. pkt. 83 i ministerens høringsnotat til L 38.

Svar:

På det sociale område bliver kommunalreformen gennemført ved vedtagelse af en ny hovedlov (L 38 – forslag til lov om social service), som et alternativ til at gennemføre omfattende ændringer af den gældende lov om social service.

Gennemførelsen af en ny hovedlov på socialområdet er begrundet i, at kommunalreformens samling af ansvaret i et entydigt, enstrengt og mere overskueligt offentligt system bør afspejle sig i servicelovens strukturelle opbygning, frem for omfattende ændringer af en lov, der teknisk er bygget op efter den hidtidige kommunale/amtskommunale struktur.

For yderligere at styrke lovens tilgængelighed og brugervenlige opbygning er der med L 38 sket en mere hensigtsmæssig samling af samørende bestemmelser, ligesom der på baggrund af Socialministeriets projekt om retssikkerhed og formidling er gennemført en styrket og mere ensartet sprogbrug i lovforslaget.

Der er ikke med denne styrkelse af lovens sproglige og strukturelle opbygning ændret materielt eller indholdsmæssigt på lovens bestemmelser.

For så vidt angår spørgsmålets henvisning til høringssvaret fra bl.a. Socialpædagogernes Landsforbund, jf. pkt. 83 i høringsnotat til L 38, fandt høringssvarene, at en ændring i lovforslagets § 82 fra »skal yde« til »skal tilbyde« indeholdt en materiel ændring af bestemmelsen.

Det var ikke hensigten med denne sproglige tilretning af bestemmelsen at foretage nogen materiel ændring. Da høringssvarene afdækkede en vis usikkerhed blev den nugældende formulering videreført.

Ved hver af lovforslagets specielle bemærkninger er det anført, hvorvidt en ændring er redaktionel.

Der er ikke ændret materielt eller indholdsmæssigt i nogen af de pågældende bestemmelser.